

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

T

624.2

Hely

Idő

" 1915 "

Személy

Helyszám

Szerző: *Hollo Márton*

Cím: *Parancsoljanak kérem!*

Forrás: *A. Nap*

Bp.

(Hely)

1915 XI. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesiővárosi házinyomda 1915.

Közp. nyomt.

Parancsoljanak, kérem!

Szabad az ut a Lánchídon

Odaát Budán, szemben az alagut öblös szájávvál és ideát Pesten a Ferenc József-téren két évvel ezelőt kerítésvárakat emeltek a Lánchid feljárói körül. Titokzatos, rejtélves műszaki mozgalom indult meg két felől a tilos területeken, pesti kis, sőt nagy gverek is, sóváran bámészkodtak be az olykor megnvilt kapukon. gépek bugtak odabenn, gerendavárak övezték az öreg Lánchid örökké fiatal karesu testét, s a kesszonok elzárt vizalatti élete izgatta a fantáziákat. Két évig tartott a hatalmas munka, a barátságos hídpuha középső utián nem roboghattak át a fiakkerek és autók miniszterekkel, s más nagyurakkal, keskeny gyalogösvényein nem siehettek át serény hivatalnokok egyik oldalról a másikra, a márványmenvasszonyhoz és a többi barátságos kis hires budai vendéglőbe is csak kerülő uton lehetett eljutni. Harcos viták követeltek mindezért kárpótást, fürgé, modern propelleriáratokat új villamosvonalat és sok más egyebet, a kicsit elnvütt, felfrissítésre megért szép Lánchidunk sok bait csinált. De most már elmúlt mindez, vége bunak,

gondnak, az elszabadult óbudai csónákház viharos éjszakai karamboliára is csak mint rosz álomra emlékszünk, ez a kaland is csak késleltette valamivel a sokáig sóvárgott, az örvendetes, az ujjongva fogadott valóságot:

— *Kész a Lánchid!*

Minden rendben van már, a gépek sistergése, morgása elhalt, a kerítésbástyákat lerombolták, a megszámlálhatatlan flaszterkövek is megtették teherpróba-köteleességüket, mindenki bátran bizhatja rá magát a kikurált és új ruházatban bemutatkozó régi jó barátára. Kész a Lánchid, annyira kész, hogy talán már ma is át lehetne sétálni rajta, de csak holnap lehet hivatalosan, reggel nyolc órákor. Hivatalosan, de minden ceremónia, mozsárdurrogás és ünnepi tósztnélkül. Addig innen is, tulnan is egy-egy becsületes rendőr őrzi Tündérország hidját. Holnap azonban a két jó ember félre áll és keztyüis kezével intve, udvariasan szól hozzánk:

— *Tessék, parancsoljanak, kérem!*

És az ujság ingerével lépünk majd rá az oly sokáig nélkülözött, kecsesen ringó függő hidra. A flegmatikus köproszlánok pedig nyájasan és ámulva kísitanak majd reánk.

HOLLO MÁRTON